

РЕШЕНИЕ

№ 5154

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6386** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 19.04.2020 г. по НАХД № 15167/2018 г. на СРС, НО, 18 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 22-005086/09.08.2018 г., издадено от директора на ДИТ – С., с което на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 415, ал. 1 от КТ, на дружеството е наложена имуществена санкция размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на постановеното от СРС решение, както и че същото е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли се оспореното решение да бъде отменено, като бъде отменено издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – ДИТ-С. – в съдебно заседание се представлява от юрк. П., който оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК е установено, че на 26.04.2018 г. и на 17.05.2018 г. в ДИТ-С. по документи е извършена проверка за спазване на трудовото законодателство в [фирма]. На проверката е присъствал управителят на дружеството. Резултатите от извършената проверка са обективирани в Констативен протокол изх. № ПР1813305/17.05.2018 г. При прегледа на изисканите и представени в ДИТ-С. документи е установено, че работодателят не е изпълнил задължението си на 25.11.2017 г. да заплати начисленото трудово възнаграждение във ведомост за м. 10.2017 г. на лицата: А. К. А. /358,78 лв./; А. П. Р. /452,37 лв./; М. С. М. /263,76 лв./, М. Б. М. /183,28 лв./; С. И. Т. /779,94 лв./; В. Л. К. /183,28 лв./ общо в размер на 2 221,41 лв., което е нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ. Дадено е задължително предписание под № 2 в срок до 30.06.2018 г. работодателят да изплати трудовите възнаграждения по ведомост за м. 10.2017 г. на лицата: А. К. А. /358,78 лв./; А. П. Р. /452,37 лв./; М. С. М. /263,76 лв./, М. Б. М. /183,28 лв./; С. И. Т. /779,94 лв./; В. Л. К. /183,28 лв./ общо в размер на 2 221,41 лв.

Извършена е последваща проверка, резултатите от която са обективирани в Констативен протокол изх. № ПР1823540/09.07.2018 г. Констатирано е, че не е изпълнено даденото задължително предписание с Констативен протокол изх. № ПР1813305/17.05.2018 г. под № 2, а именно в срок до 30.06.2018 г. работодателят да изплати трудовите възнаграждения по ведомост за м. 10.2017 г. на лицата: А. К. А. /358,78 лв./; А. П. Р. /452,37 лв./; М. С. М. /263,76 лв./, М. Б. М. /183,28 лв./; С. И. Т. /779,94 лв./; В. Л. К. /183,28 лв./ общо в размер на 2 221,41 лв.

Съставен е АУАН № 22-005086/12.07.2018 г. Същият е връчен на управителя на дружеството. Срещу АУАН е подадено възражение.

Въз основа на АУАН е издадено НП № № 22-005086/09.08.2018 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила. Неоснователно е възражението, че АУАН е нечетлив, поради което е нарушено правото на защита на наказаното лице.

По силата на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки - да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. Между страните не е спорно, че предписанието не е било обжалвано и е влязло в сила. Както правилно е посочил СРС, даденото предписание не е било изпълнено в определения срок.

Настоящият касационен състав счита, че дружеството правилно е санкционирано на

основание чл. 415, ал. 1 от КТ. Съгласно тази разпоредба, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Съобразно посочената норма, административно-наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от трудовото законодателство.

В конкретния случай е установено, неизпълнението на задължително предписание, дадено на касатора със срок за изпълнение до 30.06.2018 г. Твърдението в касационната жалба, че работодателят е положил дължимите усилия да изпълни даденото му предписание, е необосновано. Изпращането на покана за изплащане на дължимите трудови възнаграждения до работниците не може да се приеме за изпълнение на даденото предписание, тъй като видно от приложените по делото разписки, пратките са върнати като непотърсени, т. е. поканите не са били връчени на работниците. Както правилно е приел и СРС, за да изпълни предписанието, работодателят разполага с възможността съобразно чл. 97, ал. 1 от ЗЗД да внесе дължимите суми в съответната банка, като представи доказателства за това пред контролните органи.

Наложена имуществена санкция надвишава законоустановения минимум от 1 500 лв., тъй като е в размер на 2 000 лв. Както правилно е приел и СРС, тя е законосъобразна, предвид броя на засегнатите от нарушението работници.

При този изход на спора на ответника се дължат разноси в производството на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.04.2020 г. по НАХД № 15167/2018 г. на СРС, НО, 18 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] [улица], представлявано от управителя К. Д., да заплати на ДИТ-С. сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.